

РЕШЕНИЕ

№ 5257

гр. София, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3901** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [жк], [улица] срещу Ревизионен акт №СФР20-ГД77-72/05.10.2020 г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и В. М. П. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“ – СО-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА-20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на Столична Община.

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон и на процесуалните правила. Сочи се, че процесният имот с идентификатор 68134.1504.1237, квартал 9, по плана на [населено място], местност „ж. к. Д. 2“, с площ 4 948 кв. м. не е застроен, поради което за целите на събиране на такса битови отпадъци /ТБО/, представлява нежилищен имот – земя, независимо от предназначението му, съгласно подробния устройствен план. Навежда твърдения, че Столична община не извършва спрямо [фирма] нито една от услугите, посочени в чл. 66 от ЗМДТ, тъй като имотът не е застроен, не се използва и в този смисъл не генерира отпадъци. Позовава се на принципа „замърсителят плаща“. Прави възражение за изтекла погасителна давност на част от начислените задължения. Излага се искане за отмяна на оспорения ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. От процесуалния представител на жалбоподателя се представят писмени бележки, ведно с договор за

правна защита и съдействие и списък с разностите, които се претендират.

Ответникът – кмет на Столична община чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна. Прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № СФР20-РД01-48/04.06.2020 г., издадена от Е. К., началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл. 113, ал. 1 ДОПК са определени данните на ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал. 2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия на 24.06.2020 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад № СФР20-ТД26-327/17.09.2020 г., връчен на упълномощено лице на 17.09.2020 г. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. Жалбоподателят е подал възражение с рег. № СФР20-ТД26-348/30.09.2020 г. срещу констатациите в Ревизионния доклад, което е прието за неоснователно от ревизиращия орган.

Ревизията приключва с РА № СФР20-РД77-72/05.10.2020 г. издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, определен за орган по приходите със Заповед на кмета на Столична община № СОА20- Д09-1072/15.01.2020 г. и да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки с Разпореждане №СФРД20-ВК66-16/16.01.2020 г. и от ръководител ревизията В. М. П., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания “ при дирекция „Общински приходи“ - Столична община.

С РА са установени задължения за внасяне в размер общо на 87 073,31 лв., от които данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - 10 433,50 лева и лихви върху ДНИ - 3 277,06 лв., и такса за битови отпадъци /ТБО/ - 55 645,30 лв. и лихви върху ТБО - 17 717,45 лв. РА е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя на 12.10.2020 г. и е обжалван по административен ред с жалба вх. № СФР20-ТД26-391/23.10.2020 г. по описа на СО.

С Решение № СОА20-РД28-40 от 15.12.2020 г. РА е потвърден изцяло. Решението е връчено на 04.01.2021 г.

По делото са приети писмените доказателства представени с административната преписка, съставляващи 1 бр. класъор с документи под опис, както и допълнително представени доказателства от ответника.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени редица процесуални действия, подробно описани на стр. 2 от РД, който по силата на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. Сред тях са справки за декларираните недвижими имоти, собственост на [фирма] на територията район „Искър“ за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г., като са съпоставени данните от този отдел на Дирекция „Общински приходи“ и представените от дружеството документи и данни, за отчетните стойности, декларираните имоти, както и задълженията по години и внесени суми. Изготвено е искане до Направление „Архитектура и

градоустройство“, с което е направено запитване по отношение на това, дали за собствения на дружество [фирма] поземлен имот с идентификатор 68134.1504.1237 (находящ се в [населено място], район „Искър“, от квартал 9 (девети) по плана на [населено място], местност „ж. к. Д. 2“) има влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП), както и какво е конкретното му предназначение съгласно чл.8, ал.1 от ЗУТ, и в каква устройствена зона/категория попада според общия устройствен план (ОУП) за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. В отговор на запитването в отдел Р. е получено писмо от Директора на Дирекция „Териториално планиране“, в което е посочено, че за м. „ж. к. Д. 2“, кв. 9, р-н „Искър“ има влязъл в сила план за застрояване, регулация и кадастър, одобрен със Заповед № РД-50-09-718/30.12.1986 г. на Главния архитект на С.. По отношение на конкретното предназначение на имота в отговора на Н. е посочено, че имот с идентификатори 68134.1504.1237 е с конкретно предназначение, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУТ - за „районен обслужващ център“, а съгласно предвижданията на ОУП в писмото е посочено, че имотът попада съгласно Решение № 960/16.12.2009 г. на МС в „Смесена многофункционална зона“. Изпратено е искане до Началник отдел „Общински приходи“, район „Искър“ за представяне на документи, справки и писмени обяснения във връзка с ревизията, като в отговор са приложени: копие на декларации по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 1409080/09.03.2006 г.; копие на декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 1427/1283/10.06.2010 г.; копие на Нотариален акт № 110/09.12.2005 г., том № III, рег. №04354, дело № 476 от 2005 г.; заверено копие на скица № 266; Справки за данъчните оценки на имота, ведно с коефициентите за тяхното определяне. Във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци е отправено искане за извършване на насрещна проверка до Столичен Инспекторат с изх. № СФР20-ВК08-758/05.06.2020 г. Във връзка с искането е получен отговор с вх. № СФР20-ВК08-758-(1)/13.07.2020 г., като е предоставена информация, че имотът (земя), находящ се в [населено място], район „Искър“, [жк], кв. по регулация 9, идентификатор 68134.1504.1237 попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на район „Искър“ - 6-ти сектор. В становището е посочено още, че съгласно оперативните планове за периода 2015 г. - 2019 г. в близост до посочения адрес са разположени съдове за битови отпадъци на адрес,[жк], [жилищен адрес] 2 броя контейнери - 1 100,00 литра, с кратност на извозване - 7 (седем) пъти седмично - на общо основание. Предоставена е и информация, че на територията на район „Искър“ обслужваща фирма за почистване е Консорциум „Т. С. И.“ Д., както и че дейностите по лятно и зимно почистване се извършват съгласно оперативните планове за съответните години.

В хода на ревизионното производство от страна на дружеството е представена обяснителна записка, съгласно която промяна в отчетната стойност на обекта в Столична община не е извършвана, което не е довело до подаване на допълнителни декларации. Посочено е също, че данъкът недвижими имоти е определен на база подадената декларация за отчетната стойност на имота, като промилите върху стойността се определят от Столична община. Заявено е, че: дружеството няма договори с фирми за извозване на отпадъци; имотът представлява само земя, без постройки и никога не е използван; през ревизираните години няма плащания за местни данъци и такси към Столична община. Към обяснителната записка са представени: Оборотни ведомости за ревизираните години; Хронологични регистри

на счетоводни записвания за дълготрайните активи за периода от 2015 г. до 2019 г.; Инвентарни книги на дружеството за периода от 2015 г. до 2019 г.; Счетоводни баланси за периода от 2015 г. до 2019 г.; Счетоводни политики за периода от 2015 г. до 2019 г.; Данъчни амортизационни планове по години - за периода от 2015 г. до 2019 г.; Копие на Нотариален акт № 110/09.12.2005 г., том № III, рег. №04354, дело № 476 от 2005 г.; Копие на Нотариален акт № 109/09.12.2005 г., том № III, рег. №04349, дело № 475 от 2005 г.; Копие на скица № 15-581318 от 20.11.2017 г. на ПИ с идентификатор 68134.1504.1237; Справка за дължимите и внесени суми за ДНИ и ТБО за периода от 2015 г. до 2019 г.

От Декларацията по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ за дължимия данък върху недвижимите имоти /вх. № 14090080/ 09.03.2006 г./, се установява, че е декларирана земя с местонахождение [населено място],[жк], с отчетна стойност в размер на 1 112 906,39 лева.

С Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти /вх. № 1427/1283/10.06.2010 г./ е декларирана земя с площ от 4 948,00 кв. м.

След анализ на представените от дружеството счетоводни документи - Оборотни ведомости и инвентарни книги за периода 2015 г. - 2019 г. е установено, че имотът /земя/ се води в счетоводните регистри на дружеството в сметка 201 „Земни терени/, инв. № [ЕГН] /земя - С. – Д./ с отчетна стойност в размер на 1 112 906,39 лв. Констатирано е, че за ревизирания период - 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. няма промяна в стойността на имота /земя/.

Видно от РА при определяне на задължението за ДНИ, съгласно разпоредбата на чл.21, ал. 1 от ЗМДТ са съпоставяни данъчна оценка на имота /земя с площ от 4 940,00 кв.м./ с неговата отчетна стойност.

Така за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г., е взета основа за облагане с ДНИ на земята отчетната и стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка. Данък недвижими имоти за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. е определен в размер на 1,875 промила върху отчетната стойност на имота (земя), както следва:

За 2015 г. задължение за ДНИ за земя: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 1,875\ \% = 2\ 086,70\ \text{лв.}$ и лихви към 17.09.2020 г. в размер на 1 068,66 лв.

За 2016 г. задължение за ДНИ за земя: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 1,875\ \% = 2\ 086,70\ \text{лв.}$ и лихви към 17.09.2020 г. в размер на 856,41 лв.

За 2017 г. задължение за ДНИ за земя: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 1,875\ \% = 2\ 086,70\ \text{лв.}$ и лихви към 17.09.2020 г. в размер на 644,85 лв.

За 2018 г. задължение за ДНИ за земя: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 1,875\ \% = 2\ 086,70\ \text{лв.}$ и лихви към 17.09.2020 г. в размер на 433,28 лв.

За 2019 г. задължение за ДНИ за земя: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 1,875\ \% = 2\ 086,70\ \text{лв.}$ и лихви към 17.09.2020 г. в размер на 221,71 лв.

При определянето на ТБО е взета предвид отчетна стойност на имота в размер на 1 112 906,39 лв. Ревизиращите са се позовали на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, Заповеди на Кмета на Столична община, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за всяка от процесните години, Решения на Столичен общински съвет за всяка от процесните години за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО и становище на началника на РИ, район „Искър“, съгласно което имотът /земя/, находящ се в [населено място], район „Искър“, [жк], кв. по регулация 9, идентификатор 68134.1504.1237 попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на район „Искър“ - 6-ти сектор и

съгласно оперативните планове за периода 2015 г. - 2019 г. в близост до посочения адрес са разположени съдове за битови отпадъци на адрес:[жк], [жилищен адрес] два броя контейнери - 1 100, 00 литра, с кратност на извозване седем пъти седмично - на общо основание.

Така за процесните периоди са определени следните задължения за ТБО:

1. Отчетна стойност въз основа на която са определени задълженията за ТБО за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г.: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 10\% = 11\ 129,06\ \text{лв.}$, в това число:

- 3,72% за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 4 140,01 лв.;
- 2,64% за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 2 938,07 лв.;
- 3,64% за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 050,98 лв.

2. Отчетна стойност въз основа на която са определени задълженията за ТБО за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 10\% = 11\ 129,06\ \text{лв.}$, в т. ч.:

- 3,70 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 4 117,75 лв.;
- 2,60 % за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 2 893,56 лв.
- 3,70 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 117,75 лв.

3. Отчетна стойност въз основа на която са определени задълженията за ТБО за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2017 г.: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 10\% = 11\ 129,06\ \text{лв.}$, в т. ч.:

- 3,70 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 4 117,75 лв.;
- 2,30 % за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 2 559,68 лв.;
- 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 451,63 лв.

4. Отчетна стойност въз основа на която са определени задълженията за ТБО за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г.: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 10\% = 11\ 129,06\ \text{лв.}$, в т. ч.:

- 3,60 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 4 006,46 лв.;
- 2,40 % за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 2 670,98 лв.;
- 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 451,63 лв.

5. Отчетна стойност въз основа на която са определени задълженията за ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г.: $1\ 112\ 906,39\ \text{лв.} \times 10\% = 11\ 129,06\ \text{лв.}$, в т. ч.:

- 3,60 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 4 006,46 лв.;
 - 2,40 % за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 2 670,98 лв.;
 - 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 451,63 лв.
- За процесните години са определени и лихви към 05.10.2020 г. в размер както следва: за 2015 г. – 5 803,17 лв.; за 2016 г. – 4 671,11 лв.; за 2017 г. – 3 542,75 лв.; за 2018 г. – 2 414,39 лв.; за 2019 г. – 1 286,03 лв.

Във връзка с начислените такси за битови отпадъци касаещи процесния имот по делото са представени Заповед № СО-РД-09-1827/30.10.2014 г. за 2015 г., Заповед № СО-РД-09-1313/29.10.2015 г. за 2016 г., Заповед № СО-РД-09-1336/31.10.2016 г. за 2017 г., Заповед № СО-РД-09-958/30.10.2017 г. за 2018 г. и Заповед №

СОА18-РД-09-1256/30.10.2018 г., издадени от Кмета на Столична община на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за Район „Искър”. От съдържанието на всички цитирани заповеди /л.228 и сл. от делото/ се установява, че недвижим имот /по Нотариален акт № 110/09.12.2005 г., том № III, рег. №04354, дело № 476 от 2005 г., собственост на [фирма]/, находящ се в [населено място], Столична община, Район „Искър“, поземлен имот № 1237, квартал 9, по плана на С., местност[жк] е включен в т. 3 „Имоти, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, които нямат възможност да бъдат обслужвани от фирмите, сключили договор със Столична община за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. В т. 5 от Заповедите е посочено, че за имотите по т. 2 и т. 3 се оказват услуги по 1. обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и 2. чистота на териториите за обществено ползване.

По делото са приобщени и Решения на Столичен общински съвет за всяка от процесните години за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, с които е определен размер на ТБО 10,00%o върху отчетната стойност на недвижимия имот, които включват и заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ: сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - техническа експертиза. Във връзка с поставените задачи от страна на вещото лице е извършена справка чрез портала за електронни услуги на АГКК и оглед на място, при които е установено, че поземлен имот с идентификатор 68134.1504.1237, кв. 9 по плана на [населено място], местност [жк], с площ 4 948 кв.м. е незастроен. Констатирано е, че съгласно заповедите на Столична община за имот с идентификатор 68134.1504.1237 не се оказва услуга по сметосъбиране и сметоизвозване. Съдът кредитира приетото заключение на вещото лице като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи.

От правна страна:

Жалбата пред съда е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване акт и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като извършва проверка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ - служители на общинската администрация, заемащи изброените длъжности в издадената от кмета на Столична [община] на основание чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), с рег.№ СОА20-РД09- 1072/15.01.2020 г., натоварени с властнически правомощия по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията за местни данъци, местна такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, в рамките на техните законови правомощия, т.е. при наличие на материална компетентност. При издаването на РА е спазена предписаната от закона форма и съдържание.

В хода на ревизията са предприети действия за установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията за ДНИ и ТБО на процесния недвижим имот - обект на ревизията. Доказателствата са събрани по предвидените в ДОПК способи. Изпратено е искане на основание чл. 45 от ДОПК за извършване на насрещна проверка, както и е връчено искане на основание чл. 56 от ДОПК за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (накратко ИПДПОЗЛ) по реда на чл. 37 ДОПК. Участието на жалбоподателя в ревизионното производство е осигурено, като на същия са надлежно връчени ИПДПОЗЛ, по които е представил писмени доказателства. С оглед на гореизложеното в процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Както вече се посочи предмет на оспорване в настоящото производство е РА № СФР20-РД77-72/05.10.2020 г. издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания и ръководител ревизията В. М. П., на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизии и събиране на вземания” при дирекция „Общински приходи” - Столична община, с който са установени задължения за внасяне в размер общо на 87 073,31 лв., от които данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - 10 433.50 лева и лихви върху ДНИ - 3 277,06 лв., и такса за битови отпадъци /ТБО/ - 55 645,30 лв. и лихви върху ТБО - 17 717,45 лв.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени с РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл.71. Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

За пълнота следва да се посочи, че съгласно чл. 14, ал. 2 и 3 от ЗМДТ, когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1, аналогично на правилото на чл. 17 от ЗМДТ/отм./ Съгласно §1, т. 17 от ДР на ЗМДТ „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Съгласно отменената понастоящем разпоредба на чл. 17 от ЗМДТ предприятията подават в 2-месечен срок от придобиването на нежилищен имот, съответно от учредяването на право на ползване декларация пред данъчната администрация по местонахождението му, в която посочват вида на имота, точното му местонахождение, отчетната стойност и другите обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, както и размера на дължимия данък. При промяна на декларираните данни, декларацията се подава в

2-месечен срок, считано от датата на промяната. Законът за местните данъци и такси съдържа задължение за подаване на данъчна декларация за задължените лица, като целта на това задължение е да бъдат декларирани сведения и факти от задълженото лице, въз основа на които следва да се извърши данъчното облагане, а с оглед на чл. 64, ал. 1 и чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ да се определи и задължението за ТБО. Неизпълнението на това задължение в срок или невярното посочване на данни или обстоятелства, които са релевантни за данъчното облагане и които водят до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от него, са скрепени с държавна санкция. В трайната съдебна практика е прието разбирането, че данъчната декларация по ЗМДТ е правопораждащ факт, който не може да бъде игнориран от органите по приходите. Вярната, точната, пълната и своевременно подадена данъчна декларация е най-силното доказателство за лоялността на данъчно задълженото лице и е правният инструмент, който прехвърля тежестта на доказване на противното на декларираното в нея на органа по приходите. С оглед на този характер на данъчната декларация и на правните последици от нея, законодателят изрично е предвидил задължение за уведомяване на общината при промяна на всяко обстоятелство от значение за определяне на данъка. Това изискване е относимо и при установено от задълженото лице неправилно деклариране на релевантни за облагането факти и обстоятелства. С оглед изложеното следва извод, че данъчната декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ има обвързващо задълженото лице действие. Тя е частен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва, както поради наказателната (респ. административнонаказателната) отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение.

Според чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Член 21, ал. 1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Както вече се посочи съгласно § 1., т. 17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

В случая от представените доказателства се установява, че жалбоподателят се явява задължено лице за местния данък върху процесния недвижим имот, както и че същия е нежилищен имот, т.е. данъкът следва да се определи по правилото на чл. 21, ал. 1 предл. първо ЗМДТ. За да извършат съпоставка между двете стойности – отчетната стойност и данъчната оценка, изчислена по Приложение № 2 ЗМДТ, ревизиращите органи правилно са се позовали на представените от жалбоподателя счетоводни регистри и по-конкретно сметка 201 „Земни /терени/, инв. № [ЕГН] (земя - С. - Д.) с отчетна стойност в размер на 1 112 906,39 лв., както и на обстоятелството, че за ревизирания период - 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. няма промяна в стойността на имота (земя). Именно поради това следва да се приеме, че използваната от ревизиращите органи за целите на сравнението по чл. 21, ал. 1 ЗМДТ отчетна стойност е правилно

установена съобразно легалната дефиниция по §1., т. 17 от ДР на ЗМДТ.

За разлика от ДНИ такса битови отпадъци е обусловена не само от правната връзка с имота, а и от предоставянето и ползването на тази услуга.

Правната уредба на местните такси свързани с битовите отпадъци е уредена в глава трета, раздел първи от Закона за местните данъци и такси. Нормата на чл. 62 ЗМДТ /в редакцията относима за данъчни периоди 2015 – 2018 г./ определя, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. За данъчен период 2019 г. нормата има редакция, според която таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Съгласно чл. 62 ЗМДТ такса битови отпадъци обхваща три компонента - сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за това обезвреждане и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

В разпоредбата на ал. 2 на чл. 63 ЗМДТ е визирано, че видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Според нормата на чл. 9 от ЗМДТ Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Това е Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/.

Съгласно чл. 19 от Наредбата до 30 септември кметовете на райони изпращат в Дирекция "Икономика и търговска дейност" - Столична община предложения за границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване /ал.1/. Въз основа на постъпилите предложения по ал. 1 в срок до 30 октомври на предходната година кметът на Столична община издава заповеди, определящи границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, вида на предлаганите услуги и честотата на сметоизвозване /ал.2/. Заповедите се обявяват публично чрез районните администрации и в Интернет сайта на Столична община /ал.3/. За имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите /ал.4/.

Съгласно чл. 23 НОАМТЦУПСО за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, по реда на чл. 22, т. 1 предприятията подават в срок

от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината /ал.1/. В седемдневен срок от подаване на декларацията по ал. 1 Дирекция "Икономика и търговска дейност" изпраща екземпляр от нея в Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" за изчисляване размера на дължимата такса за битови отпадъци и в Столичен инспекторат- за контрол /ал.2/. Столичният общински съвет определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци /ал.3/. Освен таксата по ал. 3 предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите /ал.4/.

Чл. 64, ал. 1 ЗМДТ предвижда, че ТБО се дължи от данъчно задължените лица за ДНИ.

Случаите при които не се заплащат такси са уредени в чл. 71 ЗМДТ. В редакцията относима за данъчни периоди 2014 -2018 г. нормата предвижда, че не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Действащата редакция за 2019 г. е в смисъл, че не се събира такса за: 1. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината; 2. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота; 3. услугата по чл. 62, т. 1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

В случая нито една от посочените предпоставки не е налице. Не се твърди от жалбоподателя, а и няма доказателства, че дружеството е подало декларация, че няма да ползва недвижимите имоти. Следователно предмет на спор е дали услугите са действително предоставени и правилно ли е определена ТБО.

За да възникне задължение за ТБО, не е достатъчно имотът да е облагаем, а следва да е доказано реално предоставяне на услугата по отношение на конкретния имот. Това означава, че за да бъде начислена такса за битови отпадъци, следва да бъде установено, на първо място, че за процесните периоди имотът попада в района на

сметосъбиране, сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване съгласно заповедите на кмета по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ.

Между страните няма спор, че в съответствие с чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 19, ал. 2 НОАМТЦУСО за периода 2015 - 2019 г. са издадени Заповед № СО-РД-09-1827/30.10.2014 г., Заповед № СО-РД-09-1313/29.10.2015 г., Заповед № СО-РД-09-1336/31.10.2016 г., Заповед № СО-РД-09-958/30.10.2017 г. и Заповед № СОА18-РД-09-1256/30.10.2018 г., от Кмета на Столична община, с които са определени границите за Район „Искър”, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, приложени по делото, описани по-горе.

В обжалвания РА е посочено, че съгласно цитираните Заповеди на Кмета на Столична община, издадени за спорните периоди за Район „Искър”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. Ревизиращите са се позовали и на становище на Началник РИ, район „Искър“, посочено по-горе в настоящото решение.

След анализ на представените по делото доказателства може да се направи заключение, че липсват фактически основания, респ. мотиви, от които да е видно, въз основа на какво е прието, че имотът попада в обхвата на т. 1 от заповедите, където са посочени границите на територията на район „Искър“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. В случая, за да обоснове дължимостта на този компонент на ТБО, административният орган единствено е цитирал номерата на заповедите и се е позовал и на становище на Началник РИ, район „Искър“.

Във връзка с това трябва да се посочи, както вече се установи от заключението на СТЕ и т. 3 от съдържанието на заповедите, че имотът в[жк], кв. 9, ПИ 1237 попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, които нямат възможност да бъдат обслужвани от фирмите, сключили договор със Столична община за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. В този смисъл не е налице основание да се твърди, че по отношения на същия е извършвана услуга по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. В случая единственото доказателство за определяне на това задължени за ПИ1237 /за процесните периоди 2015 – 2019/ е становището на началника на РИ, район „Искър“, съгласно което имотът /земля/, попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на район „Искър“ - 6-ти сектор, като съгласно оперативните планове за периода 2015 г. - 2019 г. в близост до посочения адрес са разположени съдове за битови отпадъци на адрес,[жк], [жилищен адрес] два броя контейнери - 1 100,00 литра, с кратност на извозване седем пъти седмично - на общо основание. Това становище обаче не е достатъчно, доколкото следва реалното извършване на дейности по сметосъбиране и сметоизвозване да бъде доказано в обективната действителност.

По делото са представени голям обем от писмени доказателства, в това число: писма от Директора на дирекция „Финанси”, относно извършени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за спорните години за концесионера „Т. С. И. 1“ Д., обслужващ район „Искър“; писма на дирекция „Финанси“, за начислени и платени разходи от бюджета на СО за услугите за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения по компоненти депониране, сепариране и транспорт за ревизираните години 2015 г.-2019 г.; договори с концесиионери, извършващи услугите събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно

почистване на улици и други места за обществено ползване, на територията на район „Искър“; фактури, месечни актове, обобщени констативни протоколи и ежедневни констативни протоколи за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, и за поддържане чистотата на териториите. При анализ на същите обаче се установява, че представените документи дават единствено обща информация, без да съдържат информация за конкретни адреси, респективно ПИ, като липсват други съпътстващи документи, като маршрутни графици, схеми и периодичност на обслужване към констативните протоколи, удостоверяващи извършването на услугата от сочения изпълнител. Действително в сключения с „Т. С. И. 1“ Д. договор е уговорено сметосъбиране и сметоизвозване от територията на район „Искър“, но съгласно т. 3 от приложените заповеди от Столична община процесният имот попада извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, а доказателства от които да се установи реалното извършване на твърдяната услугата не са представени. В това число липсва и схема на разположение на съдовете за смет в района на спорния имот, маршрутни графици, схеми и периодичност на обслужване към констативните протоколи, с оглед твърденията за извършване на услугата, обективирани в становището на началника на РИ, район „Искър“.

Предвид горното и както е прието в константната съдебна практика, в тежест на ответника, като издател на акта и изпълнител на въпросните услуги, е да установи обстоятелствата, на които основава плащането на дължимата такса за битови отпадъци от страна на жалбоподателя. Затова и негово е задължението да установи, че имотите на задълженото лице се намират на негова територия и че той реално е предоставил определените видове услуги.

На следващо място, трябва да се посочи, че всъщност услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, не са свързани с обслужването на конкретен недвижим нежилищен имот, собственост на физически и юридически лица, нито и с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползането или не на тези предоставени услуги, което е неотнормо при определянето на задълженията за публичното общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, тъй като отговорността за носенето на тези задължения е обща за всички собственици на недвижими имоти, притежавани на територията на Столична община. Следователно, принципът е таксата да се простира и при неползването ѝ от конкретния имот, като е достатъчно да е доказано реалното предоставяне и затова законодателят е обособил извършването на всяка една от дейностите като самостоятелен вид услуга за предоставяне от общината, за която да се дължи такса.

В този смисъл трябва да се посочи, че административният орган не е доказал и предоставянето на услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“. Тази услугата се предоставя от общината, за да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване /по аргументи и от новелата на чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ/. Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. Разбира се, за да е дължима таксата е необходимо

също така общината фактически да е предоставяла услугата - чл. 71, т. 2 ЗМДТ. Във връзка с това следва да се посочи, че по делото са представени писмени доказателства, в това число обобщени констативни протоколи и ежедневни констативни протоколи за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, и за поддържане чистотата на териториите, но същите са относими само за един месец, от всяка от процесните години – м. 02.2015 г., м. 03.2016 г., м. 08.2017 г., м. 08.2018 г. и м. 02.2019 г. В този смисъл ангажираните доказателства по отношение на извършени дейности по почистване в границите на населените места за Район „Искър” са само за малка част от процесните периоди и не доказват предоставяне на услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“, въпреки че съгласно т. 5 от Заповед № СО-РД-09-1827/30.10.2014 г., Заповед № СО-РД-09-1313/29.10.2015 г., Заповед № СО-РД-09-1336/31.10.2016 г., Заповед № СО-РД-09-958/30.10.2017 г. и Заповед № СОА18-РД-09-1256/30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, с които са определени границите за Район „Искър”, за имотите по т. 2 и т. 3 /сред които и процесния/ се оказват услуги по чистота на териториите за обществено ползване. Видно от посоченото в случая услугата е включена в горепосочените заповеди по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ на Кмета на Столична община, с които той е определил границите на районите, в които тя се предоставя, но липсват доказателства услугата фактически да е извършвана, поради което дружеството не дължи такса за същата.

От друга страна, по отношение на втория компонент услугата по обезвреждане на отпадъците в депа или в други съоръжения местонахождението на процесния имот на територията на СО съгласно чл. 63, ал. 1 ЗМДТ обуславя дължимост на тази такса. Дължимостта на тази такса законодателят не е обвързал с фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Чл. 71, ал. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение. При тази законова регламентация при доказаност по делото на факта, че дружеството е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, което се установява от представените по делото договори с концесионери, извършващи услугите „обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения“ и фактури и месечни актове за услугата обезвреждане на битови отпадъци в депа и съоръжения, следва дължимостта на такса за обезвреждане.

Предвид гореизложеното може да се направи заключение за законосъобразност на РА за установените задължения за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. на ДНИ в общ размер на 10 433,50 лв. и лихва от 3 277,06 лв. и ТБО за компонент обезвреждане на отпадъците в депа или в други съоръжения в общ размер на 13 733,27 лв. и лихви от 4 449,70 лв. В останалата част по отношение на установените с РА задължения за ТБО за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. за компоненти „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“ и „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ жалбата следва да бъде уважена, а РА отменен в тази част поради липса на доказателства за фактическото извършване на посочените услуги.

Предвид направено с жалбата възражение за изтекла погасителна давност на част от задълженията, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 01.01 на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е посочен по-кратък срок. Ал.2 на същата

разпоредба определя, че с изтичането на 10 годишен давностен срок, считано от 01.01 на годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. В случая 10-годишният давностен срок за установените с РА задължения по ЗМДТ за ДНИ и ТБО за 2015 г. е започнал да тече, считано от 1 януари на 2016 г. и изтича на 01.01.2026 г. Аналогични са изводите на съда по отношение на изтекла 10 годишна погасителна давност за установените с РА задължения за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

Относно задълженията за ДНИ и ТБО за 2015 г., 5-годишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК е започнал да тече, считано от 1 януари на 2016 г., като съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК с връчването на ЗВР на 24.06.2020 г. давността е спряла да тече до издаването на РА на 05.10.2020 г. С издаването на оспорения РА по силата на чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността е прекъсната, като по силата на ал. 3 от същата разпоредба е започнала да тече нова 5 годишна погасителна давност, която изтича на 05.10.2025 г. Аналогични са изводите на съда по отношение на изтекла 5 годишна погасителна давност за установените с РА задължения за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. В случая за пълнота следва да се посочи, че последицата от изтичането на давностния срок води до погасяване единствено на възможността на кредитора, в случая общинската администрация да събере вземането си принудително. Следователно въпросът за давността касае само събирането на съответните задължения, а не определянето им по основание и размер. Макар и погасено по давност, задължението продължава да съществува, но е преградена възможността за неговото принудително събиране. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК, съгласно която, когато давностният срок е изтекъл в хода на ревизионното производство, съдът се произнася по основанията и размера на задължението, като изрично посочва, че ревизионният акт не подлежи на принудително изпълнение.

С оглед изхода на спора на страните се дължат разноски. Такива се претендират и от двете страни, поради което съдът дължи произнасяне по присъждането им съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. По силата на чл. 80 от ГПК, приложим във връзка вр. с § 2 ДР на ДОПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В случая, доколкото претенцията за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е заявена едва с писмените бележки, след приключване на последното заседание по делото, разноски не следва да бъдат присъждани, тъй като същата се явява несвоевременно заявена. Предвид заявеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника следва да се присъди такова в размер на 1 486,80 лева, изчислен съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен съд София-град, 45 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Ревизионен акт

№СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и В. М. П. на длъжност „главен инспектор,, в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“– СО- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА-20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на Столична Община, в частта на установените задължения за ТБО, както следва: за 2015 г. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4 140,01 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер на 4 050,98 лв.; за 2016 г. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4 117,75 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер на 4 117,75 лв.; за 2017 г. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4 117,75 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер на 4 451,63 лв.; за 2018 г. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4 006,46 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер на 4 451,63 лв.; за 2019 г. за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4 006,46 лв. и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер на 4 451,63 лв., в едно със съответните лихви в размер на 13 267,75 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт №СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и В. М. П. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“– СО- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА-20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на Столична Община **в останалата част.**

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 486,80 (хиляда четиристотин осемдесет и шест лева и осемдесет ст.) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок, считано от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: